

10 Й́зъ оумрѣхъ: и́ за-
повѣдь та́коа́то (ми се да-
де) за живо́тъ, она́ ми се
намерѣ за смѣрть.

11 Защо́то грѣхъ, понёже
зема́ причина чрезъ запо-
вѣдь та́, прелести ме, и́ съ
ней ми оумерти.

12 Затова́ прόчее законо
є сва́тъ, и́ заповѣдь та́ є
свята и́ пра́ведна и́ докра.

13 Добро́ то ли прόчее бы-
дѣ мѣне смѣрть; да не дадѣ
бѣ! но грѣхъ: да се покá-
же грѣхъ, понёжеми произ-
води чрезъ докро́ то смѣрть
за да вѣде по премногу
грѣшена гре́хъ чрезъ запо-
вѣдь та́.

14 Понёже зна́еме, защо́
законо є а́хъовенъ: а́зъ
самъ тѣлесенъ, защо́то самъ
продѣленъ подъ (власть та́)
на-гре́хътъ.

15 Защо́то а́зъ са́мъ не
разумѣвамъ би́нова щото
стрѣкамъ: защо́то не стрѣ-
камъ би́нова щото и́скамъ:
но би́нова щото ненави-
димъ него стрѣкамъ.

16 Я́ко ли стрѣкамъ би-
нова, кое́то не и́скамъ, и́с-
покѣдѣвамъ (съ тока) за-
що́ законо є добръ.

17 И́ сега́, вѣче не стрѣкамъ
а́зъ тока́ но (стрѣка́го) гре́хъ,
ко́йто живе́е въ мѣне.

18 Понёже (а́зъ) зна́имъ
че не живе́е въ мѣне (сирѣчъ
ва тѣло то ми) добръ то:

понёже хотѣніе и́мамъ (за-
да стрѣимъ добро). но спо-
сокъ не нахо́ждамъ да го
стрѣимъ.

19 Защо́то (а́зъ) не стрѣ-
вамъ добро то, кое́то и-
скамъ: но зло то, кое́то не
искамъ него стрѣкамъ.

20 Я́ко (а́зъ) стрѣвамъ
би́нова, кое́то не и́скамъ, не
стрѣкамъ го вѣче а́зъ, но
гре́хъ, ко́йто живе́е въ мѣне.

21 А́зъ прόчее намерѣвамъ
то́а законо (къ се́бе си) за-
що́ кога́то и́скамъ да стрѣ-
вамъ доброто злъ то є при-
лѣено за мѣне.

22 Понёже (а́зъ) се о́слаж-
дѣвамъ въ законата Би́гий
по ви́треннемъ чловѣкъ:

23 Но видимъ драгъ за-
коно въ мои́ те о́уды ко́йт-
то се кори съ законата на-
мойата о́умъ, и́ земамеровъ
на гре́хъовиша́тъ законо,
ко́йто є въ мои́ те о́уды.

24 Вѣденъ самъ чловѣкъ
а́зъ: ко́й ще да ми и́звѣви
шъ това́ тѣло на-тѣа смѣрть;

25 Благодаримъ Го́д (мо-
го) чрезъ и́исуса Христа Го́да
нашего, прόчее а́зъ са́мъ съ
о́умѣтъ си работимъ на
Би́гийата законо: а́ съ тѣло
то на законата гре́хъ-
внай.

ГЛАВА И.

Си́ги прόчее и́ное а́съж-
дѣніе нѣма на би́ния, ко́йто